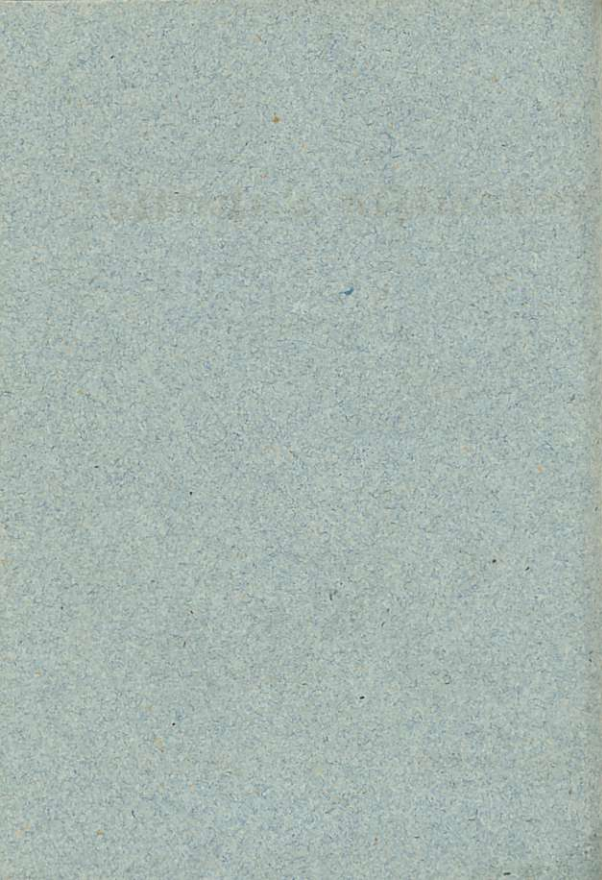

Lukemisia Lapsille.

N:o 4.

Wnonna 1860.

Etvikää't Herraa marhain.

Suomennos.

Kuopiossa,

painettu B. Achanin ja kump. kirjapainosssa, 1860.

Painoluwan antanut:

M. J. Lindfors.

Etäkäät Herraa warhain.

Minä rakastan niitä, jotka minua rakastawat: ja jotka warahin minua etsiwät, ne löytäwät minun. Sananlast. 8: 17.

Rakkaat lapset! minä tahdon puhua teidän kanssanne Jeesuksesta Kristuksesta, ja teidän sielustanne.

Minä soisin taitawani tehdä teitä onnellisiksi. Mutta minä tiedän myös, ettei yksikään ihminen ole totisesti onnellinen, ellei hänen sielunsa ole onnellinen, ja minä ole wakuutettu siitä, ettei yksikään ihminen taida olla sielussansa onnellinen, ellei hän rakasta Jeesusta. Tämä on syhy, jonkätähdän minä nyt tahdon teille saarnata; minulla on halu saada teille sanoa jotakin Jeesuksesta ja teidän sieluistanne.

Rakkaat lapset! minä toiwon, että te kaikki tarkasti kuullette, minun teille puhuesani.

Minä rukoilen, että Jumalan Pyhä Henki tulisi teidän sydämiinne ja tekisi teitä halullisiksi kuulemaan Jumalan Sanaa. Koettakaat kuulella minua; koettakaat ymmärtää, mitä minä sanon; koettakaat muistaa ja kotio kanssanne wiedä jotain hyvää. Minä soisin taitawani teitä kaikkea oikein suuresti hyödyttää. Älkää unhohtako, että minä puhun juuri teille enkä aika=ihmisille, waan juuri teille, ainoastansa teille.

1. Ajatellaat nyt ensin, kuinka kaunis raamatun=paikka tässä nyt on edessämme; se kuuluu: "Minä rakastan niitä, jotka minua rakastawat, ja jotka warahin minua etsiwät, ne löytäwät minun."

Nämät owat tosin ihania sanoja; ja kenenkä luulette niitä sanowan? Itse Herra Jeesus, Jumalan Poika, maailman Wapahtaja on ne sanonut. Häntä kutsutaan tässä luvussa: "Wiisau=deksi." Mutta me tiedämme, että se on Jeesus Kristus, joka sillä ymmärretään, sillä tässä luvussa puhutaan sellaisesta Wiisau=desta, jota ei totuudessa taideta jostakusta muusta sanoa, kuin itse Herrasta Kristuksesta.

Tulkaat siis ja kuulkaat, mitä Jeesus sanoo; kuulelkaat, rakkaat lapset; sillä tässä on tärkeä asia edessämme.

Ensiksi sanoo Hän: Minä rakastan niitä, jotka minua rakastawat. Mitä nyt taidamme tästä oppia?

Sanokaat minulle ensin, eikös ole mielestämme iloista kuulla, ihmisiä löytyvän, joita Jeesus rakastaa? Te tiedätte, kuinka mielellämme tahdomme, että joku rakastaisi meitä tässä maailmassa; ajatelkaat ainoastansa sitä, kuinka katekeraa ja ikävää olisi sekä teille että minulle, jos ei tässä elämässä löytyisi ainoatakaan ihmistä, joka rakastaisi meitä. Ajatelkaat, jos ei yksikään mies taikka waimo wähintäkään huolisi meistä, jos ei yksikään pitäisi murhetta meistä, waan me saisimme olla itseksemme; mitäs me silloin tekisimme? Emmekö olisi wiheliäisiä ja onnettomia? Ah, minä olen wakuutettu siitä, että me kaikki tahdomme tulla rakastetuiksi.

Tutkikaat siis sydämmissänne, kuinka auuallista on, tulla itse Jumalan Pojalta, Jeesukselta, rakastetuiksi.

Te tiedätte tässä maailmassa löytyvän ihmisiä, jotka joskus rakastavat meitä, mutta eivät taida meidän hyväksemme mitään tehdä. Teidän rakkaat vanhempanne rakastavat teitä, mutta he ovat kukatiesi köyhiä, eikä heillä ole rahoja, joilla ostaisivat, mitä te tarvitsette; taikka kukatiesi ovat he kiwulloisia ja wanhoja, ettei he kykene teitä auttamaan.

Mutta, rakkaat lapset, tämä on jotain, joka ei koskaan taida tapahtua meidän Wapauttajallemme, Jeesukselle; ja minä tahdon sanoa teille minäkätähden.

Jesus Kristus on suuri Herra; Hän on Kuninkasten kuninkas, ja Herrain Herra, Hän on kaikkein kappalten Luoja; Hän on itse Jumala. Hän on kaikkivaltiias; Hän taitaa tehdä kaikki, mitä ikänänsä Hän tahtoo.

Ah, kuinka ihanaa kuitenkin on, tulla Jeesukselta rakastetuksi!

Ja vielä, Jesus Kristus on warsin rikas. Hän taitaa antaa meille kaikki, mitä ikänä me mahdamme tarwita, sekä rumiin että sielus puo-

lesta. Hän pitää taimaan avaimet kädessänsä. Hänellä on äärettömiä varoja, hyviä lahjoja tavara=huoneensa, paljo enemmän, kuin minä taidan luetella.

Ah, kuinka ihanaa kuitenkin on, tulla Jeesukselta rakastetuksi.

Ja vielä päälliseksi: Jeesus Kristus on warsin hyvä. Ei hän koskaan kiellä armonsa keneltäkään, joka sitä oikiällä tavalla Hänältä pyytää. Ei ole koskaan kuultu, että Hän kieltäisi sitä joltakulta ihmiseltä, joka uskovaisella ja nöyrällä sydämmellä on sitä Häneestä pyytänyt.

Ah, kuinka ihanaa kuitenkin mahtaa olla, tulla Jeesukselta rakastetuksi!

Rakkaat lapset, ajatelkaat, mitä minä nyt olen teille sanonut. Jos tarwitsette suuren, voimallisen ystävän, jos tarwitsette rikkaan ystävän, jos tarwitsette hyvän ystävän, — jos toivotte teillenne tällaista ystävää, niin olkaat wakuutetut siitä, ettei koko maailmassa löydy sellaista ystävää, kuin Jeesus on. Ei

löydy rakkautta, joka olisi niin etsittävä, kuin Jeesuksen Kristuksen rakkaus.

Siunatut ja onnelliset ovat ne, joita Jeesus rakastaa. En taida luetella kymmenettäkään osaa niistä suurista töistä, joita Hän heidän sieluinsa pelastamiseksi tekee.

Hän antaa anteeksi kaikki heidän syntinsä. Hän antaa anteeksi kaiken sen pahan, kuin he ovat tehneet. Hän puhdistaa heitä omalla werellänsä ja tekee heitä walkeammaksi lunta; niin ettei yhtäkään saastaisuutta ole jäljellä. Rakkaat lapset, tällaista puhdistusta tarwitsemme kaikki, sekä te että minä. Me olemme kaikki syntiä tehneet, paljo, paljo syntiä tehneet.

Paitsi sitä antaa Hän heille woiman parannukseen. Hän antaa Pyhän Henkensä tulla heidän sydämiinsä ja opettaa heitä Jumalan teitä rakastamaan, ja antaa heille tahdon niillä waeltamaan. Myös tämä, rakkaat lapset, on juuri, mitä te ja minä tarwitsemme. Luonnosta on meillä pahat, ilkeät sydämmet.

Emme taida koskaan itsestämme rakastaa Jumalan teitä.

Siinä oheksa pitää Hän myös murheen siitä, ettei yksikään niistä, joita Hän rakastaa, joutuisi kadotukseen. Hän warjelee heitä, niinkuin paimen warjelee lompaitansa. Ei hän tahdo sallia perkeleen eikä pahain ihmisten turmella heidän sielujansa. Ratsokaat lapset, myös tämä asia on wälttämättömästi tarpeellinen, sekä teille että minulle. Me olemme kaikki warsin heikkoja ja ymmärtämättömiä olennoita; emme koskaan taida olla murhettomia, jos Herra jättäisi meitä omaan haltuumme.

Ja viimein: on Hän myös toimittawa asun-sioja taiwaassa niille, joita Hän rakastaa. Siellä on hänellä ihana asunto heille kaukana synnistä, surusta ja murheesta. Ratskaat lapset, eikös tämä ole hyvä sanoma teille ja minulle? Eikös ole iloista ja autuaallista ajatella, että Hän on walmistanut meille asun-sioja, niin että me, koska ikänänsä me lähdemme tästä mailmasta, saamme mennä sellaiseen siaan, jossa on autuaallinen lepo ja rauha.

Tämän kaiken tekee Herra Jeesus niille, joita hän rakastaa. Katselkaat ainoastansa, mitkä voimalliset, mitkä ihanat kappaleet nämät ovat! Hän puhdistaa heitä kaikista heidän synneistänsä. Hän antaa heille voimaa parannukseen. Hän pitää murhetta siitä, ettei he joutuisi kadotukseen. Hän toimittaa heille asunioja taitvaisia.

Rakkaat lapset, tämä on totisesti suuri rakkaus, tämä on rakkaus, joka enemmän kuin mikään muu rakkaus olisi meiltä etsittävä. Eikös se ole tosi, mitä minä sanon, ett'ei maailmassa löydy mitään, joka on Kristuksen rakkauteen verrattava — ett'ei mikään ole niin onnellista, kuin tulla Jeesukselta rakastetuksi?

2. Toiseksi mahdamme katsella, kuka ne ovat, joita Jeesus rakastaa. Hän sanoo sen meille siinä raamatun paikassa, jonka me olemme ottaneet tutkiaksemme. Hän sanoo: "minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat". Kuinka taidamme tietää, jos me rakastamme Herraa Jeesusta, eli ei? Tämä on tosin tärkeä kysymys. Te sanotte kukatiesi, eikö meillä ole merkkejä, joista me taitaisimme ymmärtää, kuka

häntä rakastawat, ja kutka ei? Rakkaat lapset! minä luulen muutamia sellaisia olewan; ja mitkä nämät merkit ovat, tahdon minä nyt koettaa teille osottaa.

Muistakaat ensiksi, että ne, jotka rakastawat Jesusta, uskowat kaiken, mitä hän sanoo Raamatussa.

Raamattu sanoo meidän kaikkein olewan syntisiä, tuomituita syntisiä, joiden täytyy joutua kadotukseen; me olemme täynnä pahuutta ja wilppiä, emmekä ansaitse muuta kuin Jumalan wihan. Monet ihmiset eivät taida oikein uskoa tätä; ei he taida oikein uskoa, että he ovat niin pahoja; he suuttuwat, jos se heille sanotaan. Mutta ne ei tee niin, jotka rakastawat Kristusta. He uskowat kaiken tämän, he ovat walmiit sanomaan: "se on tosi, täydellisesti tosi".

Taas sanoo Raamattu meille, että meidän pitää tuleman 'Jesuksen tykö ja luottaman ainoastansa häneen, jos tahdomme wapahdetuiksi tulla. Raamattu sanoo, ett'ei mikään muu, kuin hänen werensä, taida puhdistaa meitä synnistämme, ja että ihminen ainoastansa hänen

tähtensä taitaa saada syntinsä anteeksi. Monet ihmiset eivät kuitenkaan tahdo uskoa tätä. Ei he taida ymmärtää oman hywyhtensä olevan kelvottoman heitä taiwaaseen saattamaan. Mutta ne, jotka rakastawat Jesusta, he uskowat tämän kaiken. He luottawat Herran Jesuksen sanoihin; he lakkaawat omaan hywyhteensä luottamasta ja owat walmiit sanomaan: "ei kukaan muu kuin Kristus ole minun toiwoni".

Rakkaat lapset! ei yksikään taida rakastaa Jesusta, joka ei tahdo uskoa, mitä hän sanoo. Ajatelkaat, kuinka ikävää kuitenkin olisi, jos ette te enkä minä saisi lähimäisiä sukulaisiamme uskomaan, mitä me sanomme. Ajatelkaat, kuinka kowalta ja tylheltä se kuuluisi, jos he sanoisivat: emme ensinkään luota siihen, mitä te sanotte meille, emme taida luottaa teidän sanoihinne. Me ajattelisimme kaiketiikin, ett'ei he enää rakastaisi meitä. Tämä on wissi merkki niihin, jotka rakastawat Kristusta. Ei he koskaan epäile siitä, mitä hän sanoo heille, he uskowat jokaisen sanan.

Muistakaat myös tämä toinen asia: ne,

jotka rakastawat Jესusta, koettawat elää hänen mieliksensä. Jos joitakuita sydämnestänne rakastatte, koetatte tosin olla niiden mieliksi. Te koetatte tehdä, mitä he käskevät ja käyttää teitä, niinkuin he tahtowat, muistoonne panna, mitä he opettawat teille, ja mielesänne pitää, mitä he teille puhuwat. Ja minikä tähden teette kaikkea tätä? Tosin sentähden, että te rakastatte heitä.

Ja vielä päälliseksi: te koetatte olla heidän mieliksensä ei ainoastansa heidän saapuwilla ollessansa, koska he taitawat nähdä teidän, waan myös koska he owat kaukana teistä. Totinen rakkaus waatii teitä aina ajattelemaan: "mitä minun rakkaat ystäväni ajattelisiwat, jos niin eli niin tekisin"? — Jos teidän isänne taikka äitinne huomaittisiwat, että te tekisitte jotain pahaa, että te tekisitte, mitä he owat kieltäneet teidän tekemästä, eikös heillä silloin olisi syytä sanaa: "lapsi, lapsi, minä pelkään, ett'et oikein pidä minua hywänä". Näin taitaisiwat he tosin sanoa. Totinen rakkaus waikuttaa aina totisen kuuliaisuuden, ja Naamattu sanoo: "Nuor-

rufainen tutaan menoistansa, jos hän siwiäksi ja toimelliseksi tulewa on".
Sananl. 20: 11.

Koh, rakkaat lapset! juuri niinkuin koetatte olla ystäwillenne mieliksi, rakastaessanne heitä, niin tekewät myös ne, jotka rakastawat Jesusta: he koettawat olla hänelle mieliksi, alati tehdä hänen tahtonsa jälkeen, pitää hänen asetuksensa, elää hänen käskyissänsä ja totella hänen sääntöjänsä. Ei he pidä Kristuksen käskyjä raskaina; ei he koskaan sano, että hänen sääntönsä owat kovat, ankarat ja wastahakoiset. Heidän ilonsa on waeltaa hänen käskyinsä teillä.

Rakkaat lapset! Ei yksikään mies, ei yksikään waimo eikä lapsi taida totisesti rakastaa Kristusta, jos ei he koeta totella häntä. "Te olette minun ystäväni," sanoo hän, "jos te teette, mitä minä teidän käsken".

Se on niinmuodoin myös merkki niihin, jotka Jesusta rakastawat, että he kaikissa koettawat tehdä hänen tahtonsa jälkeen.

Nyt olemme koettaneet selittää yhden osan tästä raamatun paikasta. Istukaat nyt hiljaa

ja ajatelkaat kunninkin hetkeksi, mitä te olette kuulleet. Kysyköön jokainen teistä sydämessänsä nämät vähäiset kysymykset: rakastanko Jesusta Kristusta, eli ei? uskonko, mitä hän sanoo? ja koetanko tehdä hänen tahtonsa jälkeen? — ne, jotka tähän taitawat wastata, sen tekevänsä, owat ne lapset, joita Hän erinomattain rakastaa. Ah! muistakaat, mitä hän sanoo: "minä rakastan niitä, jotka minua rakastawat".

3. Nyt mahdamme kolmannelksi katsella tämän raamatun paikan toista osaa, ja tutkia mitä siitä taidamme oppia. Minun mielestäni on tämä osa melkein yhtä ihana kuin ensimmäinenkin, sillä se sisältää tämän ihanan lupauksen: "jotka warahin minua etsiwät, ne löytäwät minun".

Rakkaat lapset, kuinka tulee teidän ja minun etsiä Jesusta? Ei hän asu täällä maan päällä niinkuin me; emme taida nähdä häntä silmillämme, emme taida koskea häneen ja pitää hänestä kiini käsillämme, ja kuitenkään sanoo hän: jotka etsiwät minua, ne löytäwät minun: Mi-

täs tämä merkinne? Minä tahdon koettaa sanoa sen teille.

Ensiksi pitää teidän ennen kaikkia etsimän Jesusta hänen omasta kirjastansa. Raamattu on Jesuksen Kristuksen kirja, ja kaikkien, jotka tahtovat oppia häntä tuntemaan, tulee ahkerasti lukea Piipiaansa. Hän sanoo jokaiselle teistä: "tutkikaat raamatnita;" ja hän tahtoo antaa pyhän Hengensä niille, jotka Raamatusta häntä etsivät ja kaikkia omaisuksiansa heille opettaa.

Rakkaat lapset! tulkaat uskollisiksi raamatun lukioiksi kaikkina teidän elinaikanne. Antakaat Jumalan sanan runsaasti asua teissä, silloin tulette totisesti viisiksi. Lukekaat tätä sanaa joka päivä, lukekaat sitä paljo, koettakaat muistaa sitä, oppikaat raamatun paikkoja ulkoisin. Minä tunnen vähäisen tytön, joka yhdesssä viikossa oppi 70 raamatun paikkaa. Se on hauskaa lukea, kuinka apostoli Paawali muistuttaa Timotheusta, kuinka tämä tunsi pyhän raamatun lapsuudestaan saakka. Minkätähden emme me tahtoisi olla Timotheuksen kaltaisista

tässä asiassa? Se tekis minulle suuren ilon, jos tietäisin teidän kaikkein olewan Bipliaita lukewaisia lapsia — sellaisia lapsia, jotka lukevat Biplia niin hywin kotona kuin kouluissakin.

Toiseksi: teidän tulee etsiä Jesusta hänen omassa huoneessaan, jossa Hänen sanaansa saarnataan. Jesuksella on meidänkin maassamme monta huonetta, joissa ihmiset tulevat yhteen häntä rukkoilemaan. Rukouksa kaksi eli kolme ovat koossa Jesuksen Kristuksen nimeen, siinä on Herra totisesti itse läsnä, ehk'emme taida häntä omilla silmillämme nähdä.

Minä soisii, rakkaat lapset, että te kaikki käwisitte Jesuksen Kristuksen huoneessa niinkauwan, kuin te elätte. Minä tahtoisin, ett'ette koskaan olisi niiden tyhmäin ihmisten kaltaisia, jotka pitävät itsensä kaukana Sumalan huoneesta. Ah, minkä hirmuisen wahingon he kuitenkin tekewät köyhille sieluillensa! Ja kuin te sinne menette, koettakaat ottaa waaria kaikista, mitä te kuulette, ja saada hyötyä siitä. Älkäätkurkistelko ympärillenne, älkäätko pitäkö paubinaa,

alkääät puhuko toisten lasten kanssa, waan kuulelkaat hywin tarkasti, mitä luetaan taikka saarnataan. Jeesus Kristus on siinä sapuwilla ja näkee, kuinka te käytätte itsiänne. Hän tahtoo mielellänsä nähdä pienten lasten tulewan hänen huoneeseensa ja käyttävän itsensä hywin, ja jos te olette wäsymättömät sitä tekemään, niin on hän totisesti antawa hengensä teille teidän sydämmeenne ja täyttävä teitä kaikella tiedolla.

Tämä on toinen keino etsiä Jeesusta. Teidän tulee etsiä häntä hänen huoneessansa.

Kolmanneksi tulee teidän etsiä Jeesusta rukouksella. Teidän tulee rukoilla häntä, että hän tahtoisi antaa teille kaikkea, mitä sielunne tarwitsee. Teidän tulee häntä rukoilla puhdistamaan teitä werellänsä kaikista teidän synnistänne, rukoilla häntä antamaan teille hänen henkensä, rukoilla häntä muuttamaan teitä hywiksi tottelewaisiksi, rauhallisiksi, ystävällisiksi ja totuutta rakastawaisiksi lapsiksi — rukoilla häntä warjelemaan teitä, ett'ette tulisi itsiänne rakastawaisiksi, laiskoiksi, ahneiksi, pahan kuri-

siiksi ja petollisiksi, taikka riitaisiksi lapsiksi. Teidän tulee sanoa hänelle kaikki mitä te pelkäätte, kaikki, mitä te tunnette, ja kaikki, mitä te toivotte saavanne sieluillenne. Sellainen on rukous.

Ettekä tarvitse ensinkään peljätä häntä rukouksessanne. Hän pitäisi sen varsin hyvänä, jos puhuisitte hänelle asianne teidän yksinkertaisella tavallanne, juuri niinkuin te puhutte äitillenne, koska te jotain teille toivotte. Hän rakastaa lapsia varsin suuresti. Hän närkästyi kerran kowin opetuslapsillensä, koska he estivät ihmisiä lapsiansa hänen tykönsä tuomasta ja sanoi heille: "antakaat lasten tulla minun tyköni ja älkää te kieltäkö heitä". Ja hän on nyt samasta mielestä, kuin hän silloinkin oli.

Rakkaat lapset, minä soisin sydämmestäni, että te kaikki olisitte rukoilevaisia lapsia — lapsia, jotka puhuisitte Herran kanssa kaikista teidän tarpeistanne, ettekä pelkäisi häntä. Rukous on wakawa tie, jolla löydätte hänen, ja ilman rukousta ei teidän sielunne koskaan tule terveeksi.

Älkääät siitä huoliko, että teidän rukouksemme ovat heikkoja ja huonoja. Kuin ne waan tulewat teidän sydämmistänne, niin Herra kuulee ne.

Herra Jeesus kuulee jokaisen rukouksen, jonka me täydellä todella kannamme Hänen eteensä.

Pienen lapsen vähempi rukous maan päällä on kyllä niin korkeääninen, että se selvästi kuuluu ylös taivaaseen. Taiwas nääkyy tosin olewan kaukana, mutta me taidamme olla waakuntetut siitä, että rukous tulee siellä kuultuksimassa silmän räpäyksessä, kuin se täällä tapahtuu. Wähäinen awain aukasee usein suuren owen. Rukous on sellainen vähäinen awain. Rukous, joka tapahtuu uskossa Jeesuksen nimeen, taitaa awata taivaan owen ja nostaa teitä Herran Jumalan istuimen eteen. Autuaat ne, jotka rakastawat rukousta ja ahkerasti Jumalata awuksensa huutawat.

Tämä on kolmas keino etsiä Jeesusta; teidän tulee etsiä häntä rukouksessa.

Minä olen nyt sanonut teille, rakkaat lapset, millä lailla teidän tulee etsiä Herraa; kysykää

itseltänne jokainen ennenkuin käytte pitemmälle:
"etsinkö totisesti Jeesusta?"

4. Neljänneksi sanoo tämä Ramatun=
paikka jotain niistä, jotka Jeesusta Kristusta etsi=
vät, nimittäin, että "ne löytävät hänen."

Herra lupaa tässä: "Jotka minua etsivät,
ne minun löytävät." Ah, kuinka ihana kuitenkin
on tätä kuulla. Ajattele, kuinka raskasta
eikös olisi, koko elämänsä ajan etsiä ja etsiä,
nähdä waiwaa sulan suotta, eikä koskaan löytää
Häntä. Mutta Herra sanoo: "Ne minun
löytävät."

Minun täytyy nyt sanoa teille, mitä tällä
löytämisellä ymmärretään. Emme taida nähdä
Häntä silmillämme, sillä Hän istuu Sumalan
oikealla kädellä taivaassa — emmekä ensinkään
näe Häntä maan päällä, mutta kuitenkin sano=
taan meille, että me löydämme Hänen. Kuinka
on tämä mahdollista. Antakaat minun selittää
teille. Te löydätte Herran sillä lailla,
että Hän tulee teidän tyköenne omaan
sydämeenne ja mieleenne. Te tunnette
tyköänne, niinkuin istuisi Herra Jeesus Kristus

teidän keskellänne, pitäisi murhetta teistä, ottajii teitä syliinsä, ja puhui teille ystävällisesti. Niinkuin joku ihminen tuntee itsensä iloisemmaksi, koska aurinko ihanasti loistaa hänen päällensä, ehkei hän taida sitä nähdä, niin olemme myös, sekä te että minä, jos me muutoin todella etsimme Wapahytajaamme Jesta, pian tuntevat sydämenne lievitetyiksi ja iloisimmiksi, ja jotakin meissä antaa meidän ymmärtää, että olemme Hänen löytäneet.

Rakkaat lapset, iloista ja lohdullista totisesti on, tuntea löytäneemme Jesuksen. Ah, ettemme koskaan lakkaisi Häntä etsimästä, siksi kuin olemme Hänen löytäneet! Ja te taidatte pian löytää Hänen, varsinkin pian, jo tälläkin hetkellä, jos taidatte Hänen ottaa omaksenne, sillä Hän etsii teitä, ei Hän ole kaukana, Hän on meitä jokaista varsin liki, Hän odottaa meitä, saadaksensa antaa meille kaiken vanhurskautensa, syntein anteeksi saamisen ja iankaikkisen elämän.

Silloin kuin te olette Hänen löytäneet, saatte tuta, että te olette saaneet wakaan ystävän, johon taidatte luottaa. Ystävän, joka aina

tahtoo rakastaa teitä, aina suojella teitä, aina pitää teistä murheen, aina olla hyvä teitä kohtaan, eikä koskaan pettää teitä.

Hänen löydettyänne saatte voiman elääksenne Jumalan tahdon jälkeen.

Hänen löydettyänne tulette tuntemaan saaneenne ihanan lohduttajan, joka asuu teidän sydämissänne. Te tulette paljo onnellisemmiksi, iloisemmiksi ja tyytyväisemmiksi, kuin ennen. Ei pienet asiat tee teitä niin murheelliseksi kuin ennen. Ette enää pelkää niin tautia, murhetta eli kuolemata.

Rakkaat lapset, mikä ilo eikös siitä tule, kuin saatte tuta kaiken tämän. Etsikääät siis kaikki Jeesusta — ah, etsikääät häntä. Uskokaattämä totuus, että Hän on antanut hengensä teidän edestänne ja kantanut kaikki, tosin kaikki teidän syntinne; uskokaat järkähtämättömästi se, että Hän on kuollut teidän edestänne; älkääät jättäkö Häntä, ennen kuin Hän on antanut pyhän henkensä wakuuttaa teitä siitä. Tietkääät se, että te ilman Häntä olisitte kadotetut; mutta että te, jos Hänen otatte sydämmehenne

saatte Hänen kauttansa ja Hänen kanssansa iankaikkisen autuuden.

5 Wiidenneksi on minulla vielä ainoastansa yhdestä asiasta tässä Raamatun paikassa teidän kansanne puhuttavaa. Tämä on ainoastansa vähäinen sana; mutta tämä sana on niin suuresta arvosta, ettemme tohdi sen ohitse mennä. Se on tämä sana "warhain." "Ne jotka minua warhain etsiwät," sanoo Herra Jesus, ne owat ne, jotka minun löytävät.

Rakkaat lapset, tämä sana "warhain," taikka warhain on juuri erittäin teidän tähtenne sanottu. Etsikää Jesusta warhain on yhtä, kuin sanoisin: Etsikää Jesusta jo nuoruudessaanne; ja juuri tämän soisin minä sydämnestäni teidän kaikkein tekewänne.

Lapset, Herra lähettää teille sanoman juuri tänä päivänä minun suuni kautta. Hän sanoo sen olewan hänen tahtonsa, että te nyt kohta rupeette häntä etsimään.

Muistakaat nyt kaikki, ettette taida koskaan rutweta yllön warhain etsimään Jesusta.

Meillä on turwallinen olo, koska me häntä

warhain etsimme. Lapset taitawat olla nuoria ja terveitä; mutta ei yksikään lapsi ole niin nuori ja terve, ettei hän taitaisi kuolla. Sillä kuolema on warhin woimallinen — hän taitaa pian lakastuttaa terveimmän teistä ja tehdä teidän punaset postenne fipeän=näköisiksi ja kalweiksi. Ja kuolema on warhin surkuttelematon, ei hän huoli siitä, kenenkä hän ottaa pois isältä ja äidiltä, eikä hän odota valmistustanne; hän ottaa teidän tykönsä juuri silloin, koska hän sen parhaaksi löytää. Minä uskon kuolewan yhtä monta nuorta kuin wanhaakin. Minä näen yhtä monta nuorten lasten kuin wanhain ihmistentin hautaristiä. Lapset, ette suinkaan tahtoisi kuolla Herraa etsimätä. Ah, muistakaat turwallisemmin eläwänne, jos etsitte Jesusta warhain.

Ja paitsi sitä on meidän olomme onnellisin, jos me warhain etsimme häntä. Jos meillä on suuri ilo siitä, että Jeesus on meidän ystäwämme, niin on se sitä parempi, jota ennemmin saamme häntä ystäwäksemme. Ette taida ajatella, kuinka onnellinen lapsi on silloin, koska sen tiet owat Herralle otolliset! Silloin lewiää rauha kaiken ylitse; läksyt tulewat huokeummiksi, leikki ihanammaksi; ystäwät rakkaimiksi, ja murheet lievitetään; koko elämä tuntuu hiljaisemmaksi ja ihanammaksi. Rakkaat lapset, minä toivoisin, että saisitte tuta kaikkea tätä. Nientäkää siis Jesusta etsimään ja häntä sydämmihinne vastaanottamaan.

Ja lopullisesti on Jeesuksen etsiminen warhain te-
 weämpi. Koska teillä taikka minulla on tärkeä työ
 tehtävänä, niin tiedätte, että siihen on paras ruweta
 aikaisin. Koska joku hyvä ystävä sanoo tulewansa
 meidän tykömme niin aikaisin, kuin mahdollista on,
 niin olemme warhain aamulla ylhäällä valmistamassa
 kaikkea hänen vastaan-ottamiseensa. Näin tulee teidän
 myös tehdä sieluinne ystäwälle, teidän tule warhain
 ruweta etsimään häntä, joka yksin taitaa wapahtaa
 teitä. Ihmisten, joidenka tulee työnsä täyttää ennen
 kuin päivä pimenee, tähtyy warhain nousta. Niin
 tulee myös teidän tehdä, rakkaat lapset; teidän tulee
 etsiä Herraa elämänne aamuna, että hän täyttäisi
 työnsä teissä, ennen kuin kuoleman yö tulee; silloin
 ei yksikään taida työtä tehdä. Te olette tehneet hä-
 nelle työtä ja waiwaa teidän synneillänne, kiiruhtakaat
 siis häntä etsimään, että tämä hänen työnsä tulisi
 teille pian hyödyksi. Joka wuosi, kuin te tätä etsi-
 mistä wiivytätte, tulee teidän työnne raskaammaksi
 ja aikanne lyhemmäksi. Wuosi wuodelta tulee sy-
 dänmenne wastahakoisemmaksi ja kowemmaksi Jeesusta
 kohtaen. Nyht owat he nuorten puitten kalttaiset, niin
 pehmeät ja taipuwaiset, että ne Herran awulla taide-
 taan tainuttaa, mihinkä ikänä Hän tahtoo. Muuta-
 man vuoden sijällä tulewat ne wahwain, paksujen
 puitten kalttaisiksi, jotka owat niin kankiat ja kowasti
 jurtuneet, ettei mitään muu, kuin ankara myrsky taida

nittä liikuttaa. Rakkaat lapset, ruvetkaat siis tänä hetkenä Herraa etsimään. Minä tahtoisin, että teillä olisi tiellänne taiwaaseen niin vähän vastuksia, kuin mahdollista on. Minä toivon ja rukoilen, ettei yksikään teistä joutuisi kadotukseen. Tämä hetki kuuluu teille, niin kauvan kuin tänäpänä sanotaan; ei yksikään ihminen tiedä, kuka meistä elää huomena.

Tutkikaat tätä tarkasti ja ruvetkaat warhain Jeesusta etsimään. Silloin teillä on turvallisin, onnellisin ja keweimpi elämä. Koettakaat olla Obadjan kalttaijet, joka pelkäsi Herraa hamasta nuoruudesta. Koettakaat olla itse meidän kalliin Wapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kalttaijet, joka kaswoi armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

Ajatelkaat sitä päivää, kosta Jeesus tulee takaisin tähän mailmaan. Hän on tulewa taiwaan pilwissä suurella voimalla ja kunnialla. Hän on äkisti tulewa sinä hetkenä, jona ei kukaan luulekkaan, niinkuin waras yöllä. Hän kokoo kaikki ne, jotka Häntä rakastawat, wie ne kotio isänsä huoneeseen ja tekee heidän ijankaikkisesti onnellisiksi. Hän hylkää kaikki laiskat, pahat ja epäuskoiiset, jotka eivät ole häntä etsineet, ja ne tulewat ijankaikkisesti onnettomiiksi. Rakkaat lapset, Jeesus Kristus tulee, kuka tiesi, warsin pian. Emme tosin tiedä, kuinka pian, mutta katkeraksi kuitenkin meille tulee nähdä muita ylösotettawan taiwaaseen ja itse tulewamme hyljäthik-

si. Kuinka hirmuinen eiös tämä ajatus ole: "myös minä olisin taitanut tulla taiwaaseen, mutta en tahotonut etsiä Herraa."

Ajatelkaat suurta tuomio=päivää, jona jokainen meistä on seisowa Jumalan edessä ja toistansa tilin tekävä. Muutamat niistä sieluista, jotka tulewat pelastetuiksi, sanowat silloin: "En minä etsinyt Jesusta, ennen kuin olin neljäkymmenen vuoden wanha, ja olin pahoin menettänyt toisen puolen ikääni." Toiset taas sanowat: "En minä ruwennut etsimään Häntä, ennen kuin olin kahdenkymmenen wanha, ja olin menettänyt monta vuotta." Mutta muutamat taitawat sanoa: "Minä etsin Jesusta jo hywin nuorena — ja tuskin muistan jonkun ajan, jona en olisi tahotonut Häntä rakastaa."

Ah, rakkaat lapset, kuinka suloiista kuitenkin on warhain ruweta Wapahantajansa rakastamaan. Kuinka suloiista antaa sekä ensimmäiset että viimeis etelämänsä päivät Jesukselle! Kuinka suurella kunnialla eiös ne ole seisowat Wapahantajansa edessä, jotka aina lapsuudestaansa owat Wapahantajansa rakastaneet! Herra suokoon, että monet teistä mahtaisiwat löyhyä niiden seasja. Ah, etsikää Herraa warhain; etsikää Häntä, koska te taidatte Hänen vielä löyhyä, rukoilkaat Häntä, koska Hän vielä on läsnä.

Ja nyt, rakkaat lapset, on aika lopettaa saarnamiseni. Kukatiesi en koskaan enää saa nähdä monta

teistä tässä maailmassa; minä olen melkein warsin wakuutettu siitä — mutta me olemme kaikki viimeisenä päivänä toinen toisemme tapaavat. Minä toivon teidän muistawanne, mitä minä olen sanonut teille Jesuksesta ja teidän sieluistanne. Muistakaat, että minä tahtoisin, että te tulisitte autuaiksi ja tietäkää, ett'ette koskaan, koskaan taida tulla autuaiksi Jesusta rakastamata.

Ennenkuin me eriamme, tahdon minä sanoa teille, kuka oli onnellisin lapsi, jonka joskus olen nähnyt.

Se oli vähäinen tyttö, jonka kerran matkalla tapasin. Me olimme molemmat tiellä Londonin kaupunkiin ja kuljimme monta penikulmaa yhdessä. Hän oli ainoastansa kahdeksan vuoden vanha, ja warsin sokea. Hän oli ollut pienestä saakka näkemätöin. Ei hän koskaan nähnyt aurinkoa, tähtiä, eikä taivasta; ei ruohoja, eikä kukkia, ei puita eikä lintuja — ei yhtäkään niistä ihanista kappaleista, joita te näette joka päivä — ja kuitenkin oli hän warsin onnellinen.

Hän oli yksinäinen, vähäinen lapsi raukka. Ei hänellä ollut ensinkään ystävää eikä sukulaista, joka matkalla olisi pitänyt murhetta hänestä; mutta hän oli warsin onnellinen ja tyytyväinen. Waunuihin tullessansa sanoi hän: "Sanokaat minulle, kuinka monta ovat waunuisissa? minä olen warsin sokea, enkä taida mitään nähdä." Yksi herroista kysyi, jos ei hän peljännyt? — "En," sanoi hän, en minä pelkää; minä

olen ennenkin matkustanut, minä luotan Jumalaan ja ihmiset ovat aina olleet hywin hyviä minua vastaan.

Mutta minä hawaitsin pian syyn, jonkatähden hän oli niin onnellinen. Ja minkä sen luulette olleen? Hän rakasti Jესusta, ja Jესus rakasti häntä; hän oli etsinyt Jესusta ja löytänyt Hänen.

Minä rupesin hänen kanssansa pipliaista puhumaan, ja huomaitzin pian, että hän tunsi paljon siitä. Hän oli käynyt koulussa, jossa yksi rouwa luki hänelle pipliaa; ja hän oli taitawa lapsi, joka muisti, mitä hänelle luettiin.

Se on, lapset, melkein työlästä teidän ymmärtää, kuinka paljo tämä sokea tyttö raukka tiesi raamattua. Minä toivon, että jokainen täysi-ikäinen henki meidän maassamme tietäisi niin paljo, kuin hän. Minä tahtoisin puhua jotain siitä.

Hän puhui minun kanssani synnistä; kuinka se ensin tuli mailmaan, koska Natami ja Gewa söivät kieltyyn puun hedelmästä, ja kuinka me näemme sen koko elämässämme. "Ah," sanoi hän, "ei totisesti hyviä ihmisiä löydy koko mailmassa. Parhaat ihmiset tekevät syntiä monta kertaa päivässä, ja minä olen wakuutettu siitä, että me kaikki turhaan menetämme paljo, paljo aikaa, jos emme muuta pahaa tefisikkään. Ah, me olemme kaikki sellaisia syntisiä! Ei yhtäkään löydy, joka ei olisi tehnyt monta, monta syntiä."

Sitte puhuimme Jесuksesta. Hän puhui minulle

hänen tuskastansa Gethsemanen hyrtitarhassa — Hänen verihiestänsä, kuinka sotamiehet naulitsivat Hänen ristiin, kuinka keihäs tunki Hänen kylkensä läpitse, ja veri ja veri juoksi siitä ulos. "Ah," sanoi hän, "kuinka warsin hyvä Hän kuitenkkin oli, joka tahtoi kuolla meidän edestämme sellaisen hirmuisen kuoleman! kuinka hyvä Hän oli, joka tahtoi kärsiä meidän synteimme tähden."

Sitte puhuimme myös jumalattomista ihmisistä. Hän sanoi luulewansa monta sellaista maailmassa löytyvän, ja hänelle teki pahaa, hawaita, minkälaisia monet hänen koulu kumppanistansa ja tuttavistansa olivat. "Mutta," sanoi hän, "minä tiedän syyn, minkätähden he owat niin pahoja; se on sentähden, ettei he koettakaan muuttua, ei he tahdoakaan tulla synneistänsä wapaiksi, — ei he rukoile, että Jeesus puhdistaisi heitä heidän synneistänsä.

Minä kysyin häneltä, minkä osan pipliasta hän parhaana piti. Hän sanoi, että hän piti Jeesuksen elämäkerran parhaana; mutta että kolme viimeistä lukua ilmestyskirjassa oli hänestä kuitenkkin parhaimmat. Minulla oli piplia muassani, ja luin nämät kolme lukua hänelle, kulkeissamme.

Lopetettuani, rupeesi hän puhumaan taiwaasta. "Ah," sanoi hän, "kuinka ihanaa eikös ole päästä sinne. Ei siellä ole mitään murhe, waiwaloiisuus, eikä itku. Ja myös saamme siellä nähdä Jeesuksen sillä kirjoitettu on:

hänen walkeutensa on Karitsa, ja me saamme aina olla Hänen tykönänsä; eikä siellä koskaan ole yötä; eikä he tarvitse siellä walkeata, eikä aurin-
gon walkeutta.

Rakkaat lapset, ajatelkaat tätä vähäistä tyttöä, mikä ilo hänellä siitä oli, että hän sai puhua Jesul-
sesta; kuinka hän iloitsti saadaksensa nähdä Häntä
taiwaassa, jossa ei mikään suru, eikä yö enää ole olewa.

En minä sitte koskaan ole nähnyt häntä. Hän
läksi kotio Londoniin, enkä tiedä, jos hän elää taikka
on kuollut; mutta minä olen wakuutettu siitä, että
hän on hyvässä turwassa Jesuksessa.

Lapset, oletteko yhtä onnelliset ja yhtä hyvässä
turwassa kuin hänkin?

Ette ole jofeita, teillä on filmät ja te taidatte
juosta ympäri ja nähdä kaikkea, ja käydä mihinkä
ikäni te tahdotte, ja itsesenne lukea kaikkea, mitä te
tahdotte. Mutta oletteko niin onnelliset, kuin tämä
vähäinen jofea tyttö?

Ah, minä toivoisin, että te tulisitte autuaksi, sekä
tässä että tulewaisessa mailmassa! muistakaat minun
neuwonin tänäpäniä, tehkäänt niinkuin tuo pieni jofea
tyttö teki: Uskokaat Jesuksen kuolleen kaikkein
teidän synteinne tähden; rakastakaat Häntä,
joka ensin on teitä rakastanut ja tahtoo
ijankaikkisesti rakastaa teitä; etsikäänt Häntä
warhain, ja te olette Hänen löytämät.

Kufemija Kayjille annetaan ensitulewanatin vuonna samankokoisina wihkoina kuin tämä. Tilaushinta tulee olemaan 40 kopeekkaa, postiraha 6 kopeekkaa ja postiherran palkkio 5 kopeekkaa hopeata vuosikerralta eli kahdeltatoistakymmeneltä wihkolta, mutta puolelta vuosikerralta puolta wähenmän.

Se joka tilaa kymmeniä eli satoja eksemplaria, saa joka kymmenelle yhden ja joka sadalle wiisitoista tilaushinnata, ainoastaan postirahan ja postiherran palkkion maksamalla.

Kahdentymmenen=wiiden ja usiampain eksemplarien tilaus woi myös tapahtua toimittajan tykönä Ruopiossa, jolloin niistä on makso tänne lähetettävä seuraawalla tawalla, nimittäin:

Jos wähemmin kuin 50 eksemplaria tilataan, maksetaan 48 kopeekka;

Jos 50 taikka usempia tilataan 47 kopeekkaa, ja

Jos 100 taikka useimpia tilataan 46 kopeekkaa joka vuosikerralta, ja annetaan myös silloin joka kymmeneltä eksemplarilta yksi ja joka sadalta 15 hinnata.

Kirjakaupassa tulee vuosikerta tulewan vuoden luttua maksamaan 50 kopeekkaa eli 2 marffaa hopeata, ja joka wihko erittäin myyhtynä 5 kopeekkaa eli 20 penniä.